

Dosarul nr. 2ra-112/23
2-20098945-01-2ra-25012023

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. D. Sușchevici)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. M. Anton, I. Dutca, A. Panov)

ÎNCHEIERE

31 mai 2023

mun. Chișinău

Curtea Supremă de Justiție

Completul de judecată, în componența:
Președinte, judecător
Judecători

Tamara Chișca-Doneva
Aliona Miron
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Artur Tucan, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 20 din Chișinău, în procedura falimentului împotriva lui Artur Tucan, intervenient accesoriu Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica” cu privire la încasarea datoriei pentru serviciile locativ-comunale, împotriva deciziei din 27 octombrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Artur Tucan și a fost menținută hotărârea din 06 aprilie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

constată:

La data de 15 august 2020 ÎMGFL nr. 20 din Chișinău, în procedura falimentului a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Artur Tucan, intervenient accesoriu SA „Termoelectrica” cu privire la încasarea datoriei pentru serviciile locativ-comunale.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că locatarii blocurilor locative gestionate de întreprindere, au beneficiat nemijlocit de serviciile prestate, având obligația de a achita în termen contravaloarea acestora conform facturilor primite. În caz de neachitare de către proprietarii/chiriașii/locatarii apartamentelor/încăperilor locuibile și nelocuibile ai blocului locativ gestionat, a datoriilor la serviciile locativ-comunale, inclusiv alimentarea cu energie termică, ÎMGFL nr. 20 din Chișinău, în procedura falimentului este în drept să acționeze consumatorii în judecată pentru încasarea datoriei pentru a stinge datoriile sale, acumulate față de prestatorii serviciilor comunale livrate locatarilor, din contul achitărilor efectuate de către subconsumatorii restanți.

A menționat că potrivit informației din Registrul bunurilor imobile, Artur Tucan este înregistrat în calitate de proprietar al apartamentului XXXXX, mun. Chișinău.

Conform informației privind situația despre achitarea serviciilor locativ-comunale, la 01 mai 2020 pârâtul a acumulat datoriile pentru consumul serviciilor locativ-comunale și anume: datorie pentru consumul energiei termice în mărime de 33 947,02 lei; datorie pentru deservirea blocului, transportarea deșeurilor, antena TV colectivă, deservirea tehnică, echipament tehnic în sumă de 6445,84 de lei și datorie pentru serviciile de livrare a apei potabile și apei menajere în mărime de 14 798,29 de lei.

Reclamanta a afirmat că anterior, prin hotărârea din 22 mai 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani s-a încasat din contul lui Artur Tucan în beneficiul ÎMGFL nr. 20 din Chișinău, suma restantă pentru serviciile energiei termice acumulată în perioada 01 noiembrie 2012 – 01 aprilie 2016 în sumă de 14 006,59 de lei, hotărâre ce este irevocabilă și pusă în executare.

A susținut că pârâtul a acumulat restanța la serviciile furnizorului energiei termice și în continuare. Astfel, în perioada 01 aprilie 2006 – 01 mai 2020 pârâtul a acumulat următoarea restanță la aceste servicii: 33 947,02 lei (la situația din 01 mai 2020) – 14 006,59 de lei (la situația din 01 aprilie 2016) = 19 940,43 de lei. De asemenea, pârâtul a acumulat restanță pentru serviciile gestionarului fondului locativ în sumă de 6665,84 de lei (la situația din 01 mai 2020) și pentru serviciile furnizorului de apă – 14 798,29 de lei (la situația din 01 mai 2020).

Deci, restanța pârâtului la situația din 01 mai 2020 constituie 19 940,43 de lei (energia termică) + 6445,84 de lei (serviciile gestionarului) + 14 798,29 de lei (serviciile furnizorului apei) = 41 184,56 de lei. În total, suma datoriei acumulate de către Artur Tucan constituie 41 184,56 de lei, acumulată în perioada de până la 01 mai 2020 pentru ap. XXXXX, mun. Chișinău.

ÎMGFL nr. 20 din Chișinău, în procedura falimentului a solicitat încasarea din contul lui Artur Tucan în beneficiul său a datoriei pentru serviciile locativ-comunale, acumulată în perioada de până la 01 mai 2020, în mărime de 41 184,56 de lei.

Prin hotărârea din 28 ianuarie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru a fost admisă integral acțiunea și s-a încasat din contul lui Artur Tucan în beneficiul ÎMGFL nr. 20 din Chișinău, în procedura falimentului, datoria la plata pentru serviciile locativ-comunale pentru ap. XXXXX, mun. Chișinău (acumulată în perioada de până la 01 mai 2020) în mărime de 41 184,56 de lei. De asemenea, s-a încasat de la Artur Tucan în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 1235,53 de lei.

Prin decizia din 16 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău a fost admis apelul declarat de Artur Tucan și a fost casată integral hotărârea din 28 ianuarie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, cu trimiterea cauzei spre rejudecare în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

Prin hotărârea din 06 aprilie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru a fost admisă integral acțiunea și s-a încasat din contul lui Artur Tucan în beneficiul ÎMGFL nr. 20 din Chișinău, în procedura falimentului, datoria acumulată în perioada de până la 01 mai 2020 în mărime de 41 184,56 de lei. De asemenea, s-a încasat de la Artur Tucan în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 1235,53 de lei.

La data de 06 mai 2022 Artur Tucan a declarat apel împotriva hotărârii din 06 aprilie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, solicitând admiterea acestuia,

casarea hotărârii și emiterea unei hotărâri noi, prin care acțiunea să fie respinsă integral, ca tardivă.

Prin decizia din 27 octombrie 2022 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de Artur Tucan și a fost menținută hotărârea din 06 aprilie 2022 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că soluția instanței de fond privind admiterea integrală a acțiunii este întemeiată, rezultată din aprecierea corectă a materialului probator și interpretarea justă a normelor de drept material. Astfel, instanța de fond just a dispus încasarea din contul lui Artur Tucan în beneficiul ÎMGFL nr. 20 din Chișinău, în procedura falimentului suma datoriei pentru serviciile locativ-comunale acumulate pentru perioada de până la 01 mai 2020 în mărime de 41 184,56 de lei, or, serviciile publice de gospodărie comunală se prestează și respectiv, se achită costul acestora.

Referitor la invocarea tardivității acțiunii de către apelantul Artur Tucan, Curtea de Apel Chișinău a menționat că cererea de chemare în judecată a fost depusă la data de 15 august 2020, în interiorul termenului general. Prestarea continuă a agentului termic, expedierea lunară a facturilor către pârât, recepționarea și necontestarea acestora în modul stabilit de lege, rezultă recunoașterea datoriei și respectiv, neomiterea termenului de prescripție, iar facturile lunare eliberate spre plată pârâtului sunt în vigoare, nefiind demonstrată incorectitudinea sau ilegalitatea acestora. Prin inacțiunile sale și anume prin faptul că pârâtul a recepționat lunar factura de plată și nu a achitat valoarea acesteia sau după caz nu a contestat, se denotă faptul că pârâtul recunoaște datoria, însă, intenționat nu o achită, eschivându-se cu rea-credință de la plata serviciilor locativ-comunale. Prin urmare, este lipsit de suport probatoriu argumentul lui Artur Tucan, invocat în cererea de apel, privind expirarea termenului de prescripție.

Totodată, instanța de apel a notat că anterior, cauza civilă a fost trimisă spre rejudecare în prima instanță anume pentru a asigura dreptul lui Artur Tucan la ridicarea excepției de tardivitate, însă, pe parcursul examinării cauzei în prima instanță, ultimul nu a depus o asemenea cerere, fapt ce indică la caracterul formal al argumentelor invocate de către pârât.

La data de 03 ianuarie 2023, prin intermediul oficiului poștal, Artur Tucan a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei hotărâri noi, prin care acțiunea să fie respinsă ca tardivă.

În motivarea recursului s-a invocat interpretarea eronată a legii de către instanța de apel, precum și aplicarea greșită a normelor de drept material.

Recurentul a indicat că instanța de fond a admis o acțiune tardivă, fără a se expune în privința omiterii termenului de prescripție de către ÎMGFL nr. 20 din Chișinău, în procedura falimentului la depunerea acțiunii. La fel, instanțele de judecată nu au stabilit cert perioada în care a fost acumulată datoria.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 27 octombrie 2022.

Materialele cauzei atestă că decizia motivată a instanței de apel a fost expediată la adresa electronică a recurentului la data de 22 decembrie 2022 (f.d. 137).

Astfel, recursul, declarat la 03 ianuarie 2023, este în termen.

La 25 ianuarie 2023, copia recursului a fost expediată în adresa intimaților ÎMGFL nr. 20 din Chișinău, în procedura falimentului și SA „Termoelectrica” (f.d. 157, 159-160), cu înștiințarea despre depunerea referinței.

Referințe nu au fost depuse.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4).

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Artur Tucan nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat asupra deciziilor instanțelor de apel are caracter nedevolutiv și controlul judiciar se circumscrie doar asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se în exclusivitate doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Totodată, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Rebai și alții contra Franței, 25 februarie 1995), pe când în recursul declarat de Artur Tucan asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Artur Tucan, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), 433 lit. a) și 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de Artur Tucan se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

Tamara Chișca-Doneva

Judecători

Aliona Miron

Mariana Pitic